

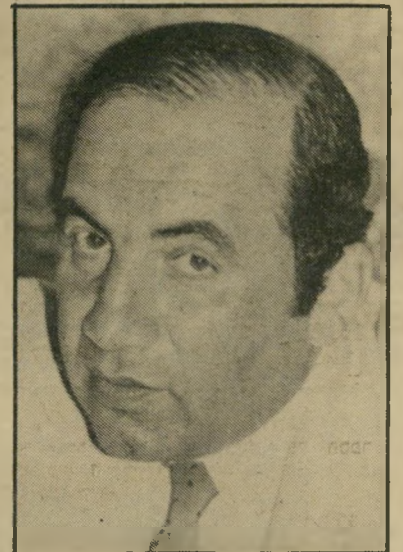

יבוא אמריקאי: טיולי הוק המילחמה הרווחית ביותר

קיימה לרגל יציאת סיפרו של סיימון, על נפט, הון ונשק במיזרח התיכון. הספר מהווה קובץ מאמרים שפירסם סיימון בעיתונות של הימין האמריקאי על המיזרח התיכון וישראל. סיימון הוא תומך נלהב של העמדות הקיצוניות ביותר בקשת הפוליטית בישראל. הוא מטיף למילחמת-חורמה נגד הערבים ונגד הסובייטים, את ההקדמה לסיפרו כתב הכומר ג'רי פולול, מנהיגה של תנועת הרוב המוסרי בארצות-הברית, העומד לה גיע לארץ-כאורחו של ראש-הממשלה מנחם בגין. התנועה של פולול היא תנועה דתית גזענית, הנמצאת בקצה הימני של הפרי לטיקה האמריקאית.

כמה אושים ישראלים טרחו לבי טוב ביקורות נלהבות לסיפרו של סיימון. אלה הם השר יובל נאמן, חברת-הכנסת גאולה כהן והסופר משה שמיר מתנועת התחיה, ומי שה ארנס, היוזם שגריר ישראל בארצות-הברית. ארנס בעצמו הוא בעל קשרים הדוקים לתעשיית הנשק האמריקאית והישראלית, והיתה לו חברה בשם "סיי ברנטים" שעסקה בסחר נשק.

מלבד עיסוקיו העיתונאיים, היה מריל סיימון עד לאחרונה סגן-נשיא של חברה

יועץ-לשעבר צ'ורבה יודע לנאט"ו

שרכש בכהונתו כמנהל-המכירות של חברת-הנשק.

המילחמה אינה גרועה כל כך

ה אדם השדשי שהופיע במסיבת-עיתונאים, היה היועץ הכלכלי של ה"מכון, אחד בשם ויליאם מזוקו. מזוקו טען

תעשיין סיימון מופעל בכרמיהל

שמילחמת-מלבנון לא הסבה לישראל נזק כלכלי, שכן רוב הוצאות המילחמה הם ב"מטבע מקומי. הוא גם טען כי היו למילחמה תרונות כלכליים, ובעיקר: תפיסת שלל ששוויו בין מיליארד אחד לשני מיליארד דולר. הוא לא היה מוכן לפרט על מה מתבססת הערכה זאת.

המכון של צ'ורבה וסיימון מבהיר ומדי גים את הקשר שבין המערכת הפוליטית והמערכת הכלכלית. לתעשיית-הנשק האמריקאית יש אינספור מכונים כאלה (הד ידוע שבהם הוא מכון ראנד של חברת ה"נשק ראנד קורפוריישן). תפקידם העיקרי של מכונים אלה הוא להכשיר מומחים ול-השפיע על דעת-הקהל לכיוון מסוים. ה"משרת את האינטרסים של תעשיית-הנשק. הכיוון הוא: המילחמה אינה גרועה כל כך, היא עשוייה להביא תוצאות חיוביות.

לתעשיית-הנשק האמריקאית יש עניין מיוחד בישראל, בכמה תחומים.

קניות. ישראל היא אחד הקניינים הגדולים של תעשיית-הנשק האמריקאית.

ריקה הלטינית. אך איסור זה אינו מוטל בישראל.

מקדם-מכירות. למעשה משמשת מדינת-ישראל כמקדם-מכירות של תעשיית-הנשק האמריקאי. בכל פעם שנחתמת עיס-קת נשק עם ישראל, ממהרות המדינות ה"ערביות המצויות בתחום ההשפעה האמריקאית לתבוע נשק רב, שיאפשר להן להת-מודד עם הנשק שיש בידי ישראל. העובדה שבכל 9 עד 11 שנים פורצת במיזרח התי-כון מילחמה בין ישראל ושכנותיה הער-ביות, הופכת את המיזרח התיכון ללקוח ראשון במעלה של תעשיית-הנשק האמרי-קאית.

הנשק חלק ממאמצי השלום

מריקה גילתה את ישראל ב-1973. היום יש שפע של עדויות שהאמריק-אים ידעו מראש על המילחמה העומדת ל-פרוץ, אך הנרי קיסינג'ר, שהיה אז שר החוץ, לא עשה דבר כדי למנוע אותה. לכך היו כמה וכמה סיבות מדיניות, אך גם סיבה כלכלית מצויינת.

על כך מצביעים המוספרים ה"כאים: עד לשנת 1973 הסתכמו מכירות הנשק האמריקאיות למיז-רח התיכון במיליארד דולר לשנה, בערך. בשנת 1974, היא השנה שאחרי המילחמה, מכרו האמריקאים אים נשק בשווי שמונה מיליארד דולר למדינות המיזרח התיכון, וכך מכירות הנשק של המערב למדינות האיזור הסתכמו כ"17 מיליארד דולר. בשנת 1975 הצי-היר בצנינות דובר הכית הלבן, רון נפן, כי "מישלוש נשק לאר-צות המיזרח התיכון הוא חלק מ"מאמצי השלום של ארצות-הברית" (כותרת, ב"ניו יורק טיימס", 19.7.75).

לא הרבה פחות מכך מרוויחה גם ברית-המועצות מן המילחמות במיזרח התיכון. כל מטוס סורי שהושמד וכל טנק סורי ש-הושמד או שנשבה במילחמת-הלבנון, הם זריקת-עידוד נוספת לתעשיית-הנשק הסו-בייטית, שהיא מפותחת לא פחות מתעש-יית-הנשק האמריקאית.

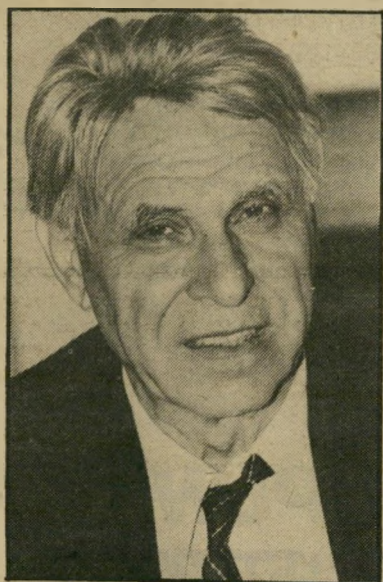
ישראל היא קניינית גדולה וחשובה של נשק אמריקאי מכל הסוגים, וקנייתיהם מס-תכמות בעשרות מיליארדי דולרים. באופן קבוע מוציאה מדינת ישראל בשנים האחר-ונות כ-30 אחוז מהתוצר הלאומי הגולמי שלה על ביטחון. ישראל מוציאה על ביט-חון יותר מכל מדינה אחרת בעולם. פי שניים יותר מסוריה, הנמצאת אחריה ב"המשך בעמוד 75)

כספים שלכאורה מוענקים לישראל כ"מילי-וות" או "מענקים" מוזרמים למעשה לכיסי תשלובות הנשק האמריקאיות. כסף זה, שמ-קורו בכספי משלם המיסים האמריקאי, מו-עבר לכאורה לישראל, אך למעשה מסבה ישראל את ההמחאה לטובת תעשיית-הנשק האמריקאית. ישראל קונה נשק גם מעבר לכספי הסיוע המוענק לה על-ידי ממשלת ארצות-הברית.

תעשייה. יותר ויותר חברות-נשק אמריקאיות מקימות מיפעלים בישראל. ל"עתים מוקמים המיפעלים האלה כאשר ה"בעלות עליהם נשמרת כולה על-ידי חברת ה"האם האמריקאית ולעתים נעשה הדבר ב"שותפות עם חברות ישראליות. הסיבה: תנאי האשראי המיוחדים, השיחרור ממיסים ושאר ההקלות שמעניקה הממשלה הישר-אלית למיפעלים כאלה, והשוב לא פחות: מחירו הוול של כוח-העבודה הישראלי, יחסית לשכר-הגבוה המשולם בארצות-הבר-ית, באירופה וביפאן.

הקמת מיפעל מקומי גם מאפי-שרת תישלובות האמריקאיות להשפיע ישירות על המערכת הפד-ליטית הישראלית, ולזכות בעמדת יתרון במכרזים של הצבא וש"ל מישרד-הביטחון.

שיווק. יותר ויותר, בשנים האחר-

כרמיהל מזוקו שלל ישראלי

רונות, נוטה תעשיית-הנשק האמריקאית להשתמש בישראל כבצינור שיווק למדינות מוצרמות. בארצות-הברית יש הגבלות חמור-רות ולעתים גם איסור על מכירת נשק אמ-ריקאי לשורה של מדינות מגודות, כמו טיוואן, דרום-אפריקה וכמה מדינות באמ-